

I Kina betaler unge dét, der ligner en hel uges løn, for at opleve koncerter, der er alt andet end mainstream.

Åbne ører i Kina

Koncertrejse til Kina i 2007 · Af Mark Solborg

Da foråret 2007 begyndte at vise ansigt sad jeg, som sædvanlig, med det store puslespil omkring efterårsbookingen af min kvartet Mark Solborg 4 - plus et par andre projekter. Alenlange huskelister over, hvem der skulle ringes tilbage til hvornår, og hvem der havde sagt ja, nej og måske. En tids- og energi-sluger af format - selv med en dugfrisk cd i baglommen og et særdeles velspillende orkester.

Måske skulle man tænke lidt større end Danmark og Europa? Vi vil jo ud og virke, arbejde og udvikle musikken.

Midt i puslespillet var der overordentlig positiv respons fra organisationen YGTwo og canadieren Jon Cambell i Beijing. Han syntes, vi havde noget at byde på, som kunne bruges i Kina, og han var klar til at formidle kontakten til spillestederne og arrangere en mindre turné. Vi kunne mødes i Danmark og snakke projektet igennem, når han alligevel var i landet for at tjekke SPOT Festivalen ud.

DE SIDSTE ÅR har jeg – med stor fornøjelse, og megen positiv respons – rejst en del med min musik. Så der var ikke så meget at tænke over.

Det krævede en del ansøgningsarbejde, papirusseri og praktikaliteter at få det hele til at hænge sammen. Men med Dansk Jazzforbund, Danish Music to China, Kunststyrelsens Internationale Koordinering, DMF, DJBFA og ikke mindst Det Danske Kulturinstitut i Beijing i ryggen, lignede det pludselig noget.

I slutningen af oktober drog vi af sted til Kastrup med mine kompositioner i baglommen - spændte på, hvad kineserne mon ville sige til dem.

Efter en rar modtagelse og et planlægningsmøde på Det Danske Kultur Institut

(DKI) gik de første dage med at finde vores ben i millionbyen. Heldigvis havde vi indlagt nogle dage til at lande og bare kigge, inden vi skulle i gang med at spille. Det er jo ikke hver dag, man besøger Kina. DKI var i samme periode vært for en gruppe lærere og forskere fra Arkitektskolen i København, og vi fik lov at hænge lidt på. Det førte bl.a. til, at vores første aften (med jetlag) i Beijing endte på spillestedet MAO Livehouse. Aftenens hovednavn var punk/rock trio'en "Hang on the Box" - hvilket unægtelig vakte undertegnede nysgerrighed. Fuldt hus og tryk på! God musik med energi i. Altid fedt at høre lokale bands, hvis man er nysgerrig på scenen.

DE FØLGENDE DAGE bød bl.a. på Himlens Tempel, Den Forbudte By, Sommerpaladset og ikke mindst en ti km lang gåtur på den store mur. Et fantastisk, men desværre alt for kort, indblik i det man vel kan kalde Kinas kulturelle fundament.

Vi oplevede bl.a., hvordan Beijings indbyggere til tider bruger deres parker og offentlige rum som noget, der på det nærmeste minder om åbne øvelokaler: korsang, mindre grupper på diverse plukkede og strøgne strengeinstrumenter, selv en gang "Glade Jul" i opera-stil med harmonika-akkompagnement. Alt i mens dyrkede en overvældende stor mængde folk Tai chi, Qigong, dans og diverse boldspil ved siden af. Alt sammen med en dejlig begejstring og fuldstændig ublufærdig fremtoning. Oversat til dansk svarer det til, at det lokale amatørkor holder den ugentlige prøve i Frederiksberg Have til glæde for hinanden og forbipasserende. Opfordringen er hermed videregivet.

Det var et af mange opløftende indtryk af

en virkelig levende by, hvis indbyggere ikke er bange for at vise entusiasme og engagement. Samtidig var det en god chance for at høre kinesisk folkemusik i praksis. Yip! En late night karaokesession og en kort Banke/Solborg duo koncert for det Danske Handelskammer på Hotel Hilton nåede vi også.

Men, men - vi var der jo for at spille for kineserne, og var efterhånden blevet "sultne". Så den første koncert på klubben Yu Gang Yi Shan var kærdkommen. En hip klub a la Lille Vega med gode faciliteter, en venlig fransk ejer, en god prof lydmand og et interesseret, lyttende publikum. God, fokuseret koncert – rart at komme i gang.

DAGEN EFTER STOD den på CD Jazz Café - en reel jazzklub. Vi måtte trække lidt på smilebåndet over guitarforstærkeren (orkesterets guitarist blev momentant en kende knotten), de uforholdsmæssigt mange billeder af ejeren sammen med Wynton Marsalis og den lidt småsure betjening. Sidstnævnte fik dog vendt skuden 180 grader, da det viste sig, at vi trak fulde huse, der både fik gang i baren og cd-salget. Før koncerten bød Eric Messerschmidt fra DKI på Yunnan-køkken – bl.a. stegte bier og sommerfuglelarver. Ikke værst!

Koncerten var afslappet. Bagefter snakkede vi med en begejstret kinesisk komponist, en del "expats" (*højtuddannede udlændinge, red.*) og en mexikaner, der meget gerne ville have os med til en mexikansk jazzfestival (forunderlige verden). Alt i alt endnu en god aften.

SIDSTE KONCERT VAR på Beida - Peking University. En 300 sæders udsolgt koncertsal. Foran den store "Superjazz"-agtige plakat, YGTwo havde fået lavet, blev vi tilbudt sorte

Måske skulle man tænke lidt større end Danmark og Europa? Vi vil jo ud og virke, arbejde og udvikle musikken.

Mark Solborg 4 foran Kinas ældste kultursymbol – Den Kinesiske Mur.

billetter til vores egen koncert. Så har man prøvet det med. Efter en hastig lydprøve lød der fra højttalerne et kæmpe "Gooong", lidt a la starten på "Thriller", noget blev sagt på kinesisk, og så gik vi i gang. Den indledning var kutyme, fortalte Jon Cambell.

På trods af et lidt svært rum fik vi leveret en vedkommende koncert, og publikum var ovenud glade (og cd-købende). I op mod en times tid efter koncerten blev der taget billeder, skrevet autografer og snakket med publikummer, der var ivrige efter at beskrive, hvad de havde hørt i musikken.

I DET HELE taget må man sige, at vi blev ualmindelig godt modtaget. Godt nok havde YGTWO gjort et utroligt godt stykke fodarbejde med flyers, omtale i alle store "Time Out"-agtige magasiner og på web-sites. Men for os var det alligevel tankevæk-kende, at så mange ikke-fagfolk fandt vej til en musik, man ikke ligefrem kan betegne som mainstream eller verdenskendt. Sjovt nok fortalte både DK1 og Jon, at det er de mere originale, improviserende og moderne

af de orkestre, de har haft på besøg, der har vakt størst interesse. Og det har jeg oplevet mange gange uden for Danmark. Folk vil høre os og vores musik - ikke en kopi, fortolkning, eller overlevering af andres værker. I al beskedenhed: originalen længe leve.

Jon fortalte desuden, at de studerende på universitetet betalte noget, der for os er småpenge, men for dem en ugeløn, for at høre et dansk orkester, de umuligt kan have kendt på forhånd. Der er altså en stor trang til at høre ny musik og hurra for det.

BÅDE YGTWO OG DK1 var da også interesseret i at lave mere med os, bl.a. sydpå i Shanghai og Guangzhou.

Den sidste aften i Beijing kom en amerikaner uopfordret hen til vores bord på en restaurant og sagde, at han havde hørt os spille og var begejstret. Som han sagde: "Rart at høre noget andet end det sædvanlige - hold fast i det." Jo tak. Det kan du tro, vi gør! I Danmark, Kina og hvor vi ellers skal hen. Næste gang går turen til Frankrig og Grenoble Jazzfestival.

TIL SIDST EN stor tak til alle involverede organisationer og hjælpende hænder. I særdeleshed Jon Cambell, Kasper Leschly, Eric Messerschmidt, Henrik, Li Yang, Mia og Martin Røen. ■

MARK SOLBORG

f. 1972

Guitarist, komponist og kapelmester fra Rytmsk Musikkonservatorium, København: ML, MD Diplom og New School University, Jazz & Contemporary Music Program, New York

MARK SOLBORG 4

Anders Banke:
Mark Solborg:
Jeppe Skovbakke:
Bjørn Heebøll:

Sax/Klarinet
Guitar
Bas
Trommer

www.solborg.dk

